

Van Kades naar Moab

Het verslag over de Israëlitische omzwervingen door de woestijn, zoals dat is vastgelegd in het boek Numeri, slaat de veertig jaar in de woestijn bijna volledig over, met uitzondering van de voorgaande tekst over de opstandigheid van het volk en het nog volgende relaas over de gebeurtenissen tijdens het laatste jaar. Aan het begin van dat laatste jaar van hun tijdelijke omzwervingen keren de Israëlieten terug naar Kades in de woestijn Zin, ten westen van Edom en ten zuiden van Kanaän. Hier zal Mirjam sterven en zullen haar broers, Mozes en Aäron, God zó mishagen dat ook hun de toegang tot het beloofde land zal worden ontzegd. Blijkbaar gaat hun zonde verder dan het niet opvolgen van Gods specifieke aanwijzingen; ook uitingen van trots en eigenbelang die Gods macht minimaliseren spelen een rol – een potentieel gevaar voor alle mensen die als geestelijk leiders optreden.

Nu Israël begint met de mobilisatie voor de opmars naar Kanaän, wordt een verzoek aan de Edomieten gedaan voor een veilige doortocht over het grondgebied van Edom. De weigering van de Edomieten is de eerste van vele conflicten, die een vervulling zullen zijn van de profetie over de vijandigheid tussen de nakomelingen van Jakob (Israël) en Esau (Edom).

Nadat Aäron door God naar het hiernamaals wordt geroepen, zal het volk een maand lang rouwen en vervolgens een aantal militaire overwinningen behalen. Deze zullen hen uiteindelijk uit de woestijn en naar het land van Moab leiden. Moab ligt ten oosten van de Dode (Zout) Zee en strekt zich helemaal naar Basjan in het noorden uit, ten oosten van het Meer van Galilea (Chinnereth).

- Num. 20:1**
(ca. 1406 v.C.) DOOD VAN MIRJAM. Als de kinderen Israëls, de ganse vergadering, in de woestijn Zin gekomen waren, in de eerste maand, zo bleef het volk te Kades. En Mirjam stierf aldaar, en zij werd aldaar begraven.
- Num. 20:2-5** VOLK VRAAGT OM WATER. En er was geen water voor de vergadering; toen vergaderden zij zich tegen Mozes en tegen Aäron. En het volk twistte met Mozes, en zij spraken, zeggende: "Och, of wij den geest gegeven hadden, toen onze broeders voor het aangezicht des HEEREN den geest gaven! Waarom toch hebt gijlieden de gemeente des HEEREN in deze woestijn gebracht, dat wij daar sterven zouden, wij en onze beesten? En waarom hebt gijlieden ons doen optrekken uit Egypte, om ons te brengen in deze kwade plaats? Het is geen plaats van zaad, noch van vijgen, noch van wijnstokken, noch van granaatappelen; ook is er geen water om te drinken."
- Num. 20:6-9** MOZES KRIJGT AANWIJZINGEN. Toen gingen Mozes en Aäron van het aangezicht der gemeente tot de deur van de tent der samenkomst, en zij vielen op hun aangezichten; en de heerlijkheid des HEEREN verscheen hun. En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: "Neem dien staf, en verzamel de vergadering, gij en Aäron, uw broeder, en spreek gijlieden tot den steenrots voor hun ogen, zo zal zij hun water geven; also zult gij hun water voortbrengen uit den steenrots, en gij zult de vergadering en haar beesten drenken." Toen nam Mozes den staf van voor het aangezicht des HEEREN, gelijk als Hij hem geboden had.
- Num. 20:10,11** MOZES SLAAT ROTS. En Mozes en Aäron vergaderden de gemeente voor de steenrots, en hij zeide tot hen: "Hooft toch, gij wederspannigen, zullen wij water voor ulieden uit deze steenrots hervorbrengen?" Toen hief Mozes zijn hand op, en hij sloeg de steenrots tweemaal met zijn staf; en er kwam veel waters uit, zodat de vergadering dronk, en haar beesten.
- Num. 20:12,13** MOZES EN AARON BESTRAFT. Derhalve zeide de HEERE tot Mozes en tot Aäron: "Omdat gijlieden Mij niet geloofd hebt, dat gij Mij heiligtet voor de ogen der kinderen van Israël, daarom zult gijlieden deze gemeente niet inbrengen in het land, hetwelk Ik hun gegeven heb." Dit zijn de wateren van Meriba, daar de kinderen Israëls met den HEERE om getwist hebben; en Hij werd aan hen geheiligd.
- Num. 20:14-17** DOORTOCHT VERZOCHT AAN EDOM. Daarna zond Mozes boden uit Kades tot den koning van Edom, welke zeiden: "Alzo zegt uw broeder Israël: Gij weet al de moeite, die ons ontmoet is; Dat onze vaders naar Egypte afgetogen zijn, en wij in Egypte vele dagen gewoond hebben; en dat de Egyptenaars aan ons en onze vaders kwaad gedaan hebben. Toen riepen wij tot den HEERE, en Hij hoorde onze stem, en Hij zond een Engel, en Hij leidde ons uit Egypte; en ziet, wij zijn te Kades, en stad aan het uiterste uwer landpale.

Laat ons toch door uw land trekken; wij zullen niet trekken door den akker, noch door de wijngaarden, noch zullen het water der putten drinken; wij zullen den koninklijken weg gaan, wij zullen niet afwijken ter rechter- noch ter linkerhand, totdat wij door uw landpalen zullen getrokken zijn.”

Num. 20:18-21 EDOMIETEN WEIGEREN VERZOEK. Doch Edom zeide tot hem: “Gij zult door mij niet trekken, opdat ik niet misschien met het zwaard uitga u tegemoet!”
Toen zeiden de kinderen Israëls tot hem: “Wij zullen door den gebaanden weg optrekken, en indien wij van uw water drinken, ik en mijn vee, zo zal ik deszelfs prijs daarvoor geven; ik zal alleenlijk, zonder iets anders, te voet doortrekken.”
Doch hij zeide: “Gij zult niet doortrekken!” En Edom is hem tegemoet uitgetrokken, met een zwaar volk, en met een sterke hand. Alzo weigerde Edom Israël toe te laten door zijn landpale te trekken; daarom week Israël van hem af.

Num. 20:22-29
De berg Hor DOOD VAN AARON. Toen reisden zij van Kades; en de kinderen Israëls kwamen, de ganse vergadering, aan den berg Hor. De HEERE nu sprak tot Mozes, en tot Aäron, aan den berg Hor, aan de pale van het land van Edom, zeggende: “Aäron zal tot zijn volken verzameld worden; want hij zal niet komen in het land, hetwelk Ik aan de kinderen Israëls gegeven heb, omdat gijlieden Mijn mond wederspanning geweest zijt bij de wateren van Meriba. Neem Aäron, en Eleázar, zijn zoon, en doe hen opklimmen tot den berg Hor. En trek Aäron zijn klederen uit, en trek ze Eleázar, zijn zoon, aan; want Aäron zal verzameld worden, en daar sterven.”
Mozes nu deed, gelijk als de HEERE geboden had; want zij klommen tot op den berg Hor, voor de ogen der ganse vergadering. En Mozes trok Aäron zijn klederen uit, en hij trok ze zijn zoon Eleázar aan; en Aäron stierf aldaar, op de hoogte diens bergs. Toen kwam Mozes en Eleázar van dien berg af. Toen de ganse vergadering zag, dat Aäron overleden was, zo beweenden zij Aäron dertig dagen, het ganse huis van Israël.

Num. 21:1-3
Horma ZEGE OVER KONING ARAD. Als de Kanaäniet, de koning van Harad, wonende tegen het zuiden, hoorde, dat Israël door den weg der verspieters kwam, zo streed hij tegen Israël, en hij voerde enige gevangenen uit denzelven gevankelijk weg. Toen beloofde Israël den HEERE een gelofte, en zeide: “Indien Gij dit volk geheel in mijn hand geeft, zo zal ik hun steden verbannen.” De HEERE dan verhoorde de stem van Israël, en gaf de Kanaänieten over; en hij verbande hen en hun steden; en hij noemde den naam dier plaats Horma.

Num. 21:4-6
Woestijn SLANGEN BIJTEN MOPPERAARS. Toen reisden zij van den berg Hor, op den weg der Schelfzee, dat zij om het land der Edomieten heentogen; doch de ziel des volks werd verdrietig op dezen weg. En het volk sprak tegen God en tegen Mozes: “Waarom hebt gijlieden ons doen optrekken uit Egypte, opdat wij sterven zouden in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel walgt over dit zeer lichte brood.”
Toen zond de HEERE vurige slangen onder het volk, die beten het volk; en er stierf veel volks van Israël.

Num. 21:7-9 KOPEREN SLANG OPGEZET. Daarom kwam het volk tot Mozes, en zij zeiden: “Wij hebben gezondigd, omdat wij tegen den HEERE en tegen u gesproken hebben; bid den HEERE, dat Hij deze slangen van ons wegneme.” Toen bad Mozes voor het volk.
En de HEERE zeide tot Mozes: “Maak u een vurige slang, en stel ze op een stang; en het zal geschieden, dat al wie gebeten is, als hij haar aanziet, zo zal hij leven.” En Mozes maakte een koperen slang, en stelde ze op een stang; en het geschiedde, als een slang iemand beet, zo zag hij de koperen slang aan, en hij bleef levend.

Num. 21:10-13 VAN OBOOTH NAAR DE ARNON. Toen verreisden de kinderen Israëls, en zij legerden zich te Oboth. Daarna reisden zij van Oboth, en legerden zich aan de heuvelen van Abárim in de woestijn, die tegenover Moab is, tegen den opgang der zon. Van daar reisden zij, en legerden zich bij de beek Zered. Van daar reisden zij, en legerden zich aan deze zijde van de Arnon, welke in de woestijn is, uitgaande uit de landpalen der Amorieten; want de Arnon is de landpale van Moab, tussen Moab en tussen de Amorieten.

Num. 21:14,15 BOEK OVER DE OORLOGEN VERMELD. Daarom wordt gezegd in het boek van de oorlogen des HEEREN:

“Tegen Waheb, in een wervelwind,
en tegen de beken Arnon, en den afloop der beken,

die zich naar de gelegenheid van Ar wendt,
en leent aan de landpale van Moab.”

**Num.
21:16-18a**

DE PUT TE BEER. En van daar reisden zij naar Beër. Dit is de put, van welken de HEERE tot Mozes zeide: “Verzamel het volk, zo zal Ik hun water geven.”

Toen zong Israël dit lied:

“Spring op, gij put,
zingt daarvan bij beurte!
Gij put, dien de vorsten gegraven hebben,
dien de edelen des volks gedolven hebben,
door den wetgever, met hun staven.”

**Num.
21:18b-20**

VAN DE WOESTIJN NAAR PISGA. En van de woestijn reisden zij naar Mattana; en van Mattana tot Naháliël; en van Naháliël tot Bamoth; en van Bamoth tot het dal, dat in het veld van Moab is, aan de hoogte van Pisga, en dat tegen de wildernis ziet.

Num. 21:21-26

SIHON EN DE AMORIETEN VERSLAGEN. Toen zond Israël boden tot Sihon, den koning der Amorieten, zeggende: “Laat mij door uw land trekken. Wij zullen niet afwijken in de akkers, noch in de wijngaarden; wij zullen het water der putten niet drinken; wij zullen op den koninklijken weg gaan, totdat wij uw landpale doorgetogen zijn.”

Doch Sihon liet Israël niet toe, door zijn landpale door te trekken; maar Sihon vergaderde al zijn volk, en hij ging uit, Israël tegemoet, naar de woestijn, en hij kwam te Jahza, en streed tegen Israël; maar Israël sloeg hem met de scherpte des zwaards, en nam zijn land in erfelijke bezitting, van de Arnon af tot de Jabbok toe, tot aan de kinderen Ammons; want de landpale der kinderen Ammons was vast. Alzo nam Israël al deze steden in; en Israël woonde in al de steden der Amorieten, te Hesbon, en in al haar onderhorige plaatsen. Want Hesbon was de stad van Sihon, den koning der Amorieten; en hij had gestreden tegen den vorigen koning der Moabieten, en hij had al zijn land uit zijn hand genomen, tot aan de Arnon.

Num. 21:27-30

OVERWINNINGSBALLADE. Daarom zeggen zij, die spreekwoorden gebruiken:

”Komt tot Hesbon; men bouwe
en bevestig de stad van Sihon!

Want er is een vuur uitgegaan uit Hesbon;
een vlam uit de stad van Sihon;
zij heeft verteerd Ar der Moabieten,
en de heren der hoogten van de Arnon.

Wee u, Moab!

Gij, volk Kamos zijt verloren!
Hij heeft zijn zonen, die ontlepen,
en zijn dochters in de gevangenis geleverd
aan Sihon, den koning der Amorieten.

En wij hebben hen nedergeveld!
Hesbon is verloren tot Dibon toe;
en wij hebben hen verwoest tot Nofat toe,
welke tot Médeba toe reikt.”

Num. 21:31-35

OG EN BASANIETEN VERSLAGEN. Alzo woonde Israël in het land van den Amoriet.

Daarna zond Mozes om Jáëzer te verspieden; en zij namen haar onderhorige plaatsen in; en hij dreef de Amorieten, die er waren, uit de bezitting. Toen wendden zij zich en trokken op den weg van Basan; en Og, de koning van Basan, ging uit hun tegemoet, hij en al zijn volk, tot den strijd, in Edréi.

De HEERE nu zeide tot Mozes: “Vrees hem niet; want Ik heb hem in uw hand gegeven, en al zijn volk, ook zijn land; en gij zult hem doen, gelijk als gij Sihon, den koning der Amorieten, die te Hesbon woonde, gedaan hebt.”

En zij sloegen hem, en zijn zonen, en al zijn volk, alzo dat hem niemand overbleef; en zij namen zijn land in erfelijke bezitting.

Het Reisjournaal van Mozes over de Israëlische Omzwerwingen

Nu Israël eindelijk de woestijn achter zich heeft gelaten en het beter bewoonbare land van Moab heeft bereikt, geeft het boek Numeri ons een terugblik op de plaatsen waar Israël haar kamp in de voorgaande veertig jaren had opgeslagen. Op aanwijzing van God heeft Mozes een gedetailleerd reisjournaal bijgehouden over de exodus uit Egypte. De volgende passages komen uit dat journaal.

- Num. 33:1,2** INLEIDING TOT REISJOURNAAL. Dit zijn de reizen der kinderen Israëls, die uit Egypteland uitgetogen zijn, naar hun heiren, door de hand van Mozes en Aäron. En Mozes schreef hun uittochten, naar hun reizen, naar den mond des HEEREN; en dit zijn hun reizen, naar hun uittochten.
- Num. 33:3,4** EXODUS NAVERTELD. Zij reisden dan van Raméses; in de eerste maand, op den vijftienden dag der eerste maand, des anderen daags van het pascha, togen de kinderen Israëls uit door een hoge hand, voor de ogen van alle Egyptenaren; als de Egyptenaars begroeven degenen, welke de HEERE onder hen geslagen had, alle eerstgeborenen; ook had de HEERE gerichten geoeffend aan hun goden.
- Num. 33:5-15** VAN RAMESES NAAR SINAI. Als de kinderen Israëls van Raméses verreisd waren, zo legerden zij zich te Sukkoth.
En zij verreisden van Sukkoth, en legerden zich in Etham, hetwelk aan het einde der woestijn is.
En zij verreisden van Etham, en keerden weder naar Pi-hachirôth, dat tegenover Baäl-Sefon is, en zij legerden zich voor Migdol.
En zij verreisden van Hachirôth, en gingen over, door het midden van de zee, naar de woestijn, en zij gingen drie dagreizen in de woestijn Etham, en legerden zich in Mara.
En zij verreisden van Mara, en kwamen te Elim; in Elim nu waren twaalf waterfonteinen en zeventig palmbomen, en zij legerden zich aldaar.
En zij verreisden van Elim, en legerden zich aan de Schelfzee.
En zij verreisden van de Schelfzee, en legerden zich in de woestijn Sin.
En zij verreisden uit de woestijn Sin, en zij legerden zich in Dofka.
En zij verreisden van Dofka, en legerden zich in Aluz.
En zij verreisden van Aluz, en legerden zich in Rafidîm; doch daar was geen water voor het volk, om te drinken.
Zo verreisden zij van Rafidîm, en legerden zich in de woestijn van Sinaï.
- Num. 33:16-37** VAN SINAI NAAR DE BERG HOR. En zij verreisden uit de woestijn van Sinaï, en legerden zich in Kibroth-Tháäva.
En zij verreisden van Kibroth-Tháäva, en legerden zich in Hazerôth.
En zij verreisden van Hazerôth, en legerden zich in Rithma.
En zij verreisden van Rithma, en legerden zich in Rimmon-Perez.
En zij verreisden van Rimmon-Perez, en legerden zich in Libna.
En zij verreisden van Libna, en legerden zich in Rissa.
En zij verreisden van Rissa, en legerden zich in Kehelátha.
En zij verreisden van Kehelátha, en legerden zich in het gebergte van Safer.
En zij verreisden van het gebergte Safer, en legerden zich in Hárada.
En zij verreisden van Hárada, en legerden zich in Makhelôth.
En zij verreisden van Makhelôth, en legerden zich in Tachath.
En zij verreisden van Tachath, en legerden zich in Tharah.
En zij verreisden van Tharah, en legerden zich in Mithka.
En zij verreisden van Mithka, en legerden zich in Hasmóna.
En zij verreisden van Hasmóna, en legerden zich in Moséroth.
En zij verreisden van Moséroth, en legerden zich in Bene-Jáäkan.
En zij verreisden van Bene-Jáäkan, en legerden zich in Hor-gidgad.
En zij verreisden van Hor-gidgad, en legerden zich in Jotbátha.
En zij verreisden van Jotbátha, en legerden zich in Abróna.

En zij verreisden van Abróna, en legerden zich in Ezeon-Geber.
En zij verreisden van Ezeon-Geber, en legerden zich in de woestijn Zin, dat is Kades.
En zij verreisden van Kades, en legerden zich aan den berg Hor, aan het einde des lands van Edom.

Num. 33:38,39 AARONS DOOD NAVERTELD. Toen ging de priester Aäron op den berg Hor, naar den mond des HEEREN, en stierf aldaar, in het veertigste jaar na den uittocht van de kinderen Israëls uit Egypteland, in de vijfde maand, op den eersten der maand. Aäron nu was honderd drie en twintig jaren oud, als hij stierf op den berg Hor.

Num. 33:40-49 VAN DE BERG HOR NAAR MOAB. En de Kanaäniet, de koning van Harad, die in het zuiden woonde in het land Kanaän, hoorde, dat de kinderen Israëls aankwamen.

En zij verreisden van den berg Hor, en legerden zich in Zálmona.

En zij verreisden van Zálmona, en legerden zich in Funon.

En zij verreisden van Funon, en legerden zich in Oboth.

En zij verreisden van Oboth, en legerden zich aan de heuvelen van Abárim, in de landpale van Moab.

En zij verreisden van de heuvelen van Abárim, en legerden zich in Dibon-Gad.

En zij verreisden van Dibon-Gad, en legerden zich in Almon-Diblatháim.

En zij verreisden van Almon-Diblatháim, en legerden zich in de bergen Abárim, tegen Nebo.

En zij verreisden van de bergen Abárim, en legerden zich in de vlakke velden der Moabieten, aan de Jordaan van Jericho. En zij legerden zich aan de Jordaan van Beth-Jesimôth, tot aan Abel-Sittim, in de vlakke velden der Moabieten.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.